

Ad spm. nr. S 3118

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Knud Erik Hansen stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1998-99, forhandlingerne side 8216, lød således:

Til justitsministeren (6/9 99) af:

Knud Erik Hansen (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at de etniske serbere fra Østslavonien legalt kan opholde sig i Danmark, og at der derfor ikke er noget grundlag for at eftersøge dem?«

Supplerende svar (4/ 10 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Indenrigsministeriet, der har oplyst følgende:

»Udlændingestyrelsen besluttede den 10. august 1999 i samarbejde med Dansk Flygtningehjælp at gennemføre en fact-finding mission til Kroatien med henblik på at belyse en række forhold i relation til situationen for den serbiske befolkningsgruppe i Østslavonien.

På den baggrund besluttede Flygtningenævnet den 19. august 1999, at tvangsmæssige udsendelser af etniske serbere fra Østslavonien, der har fået afslag på asyl, skulle sættes i bero indtil videre. Dette blev samme dag meddelt Rigspolitechefen. De pågældende har derfor ret til at opholde sig her i landet indtil videre.

Rigspolitechefen har oplyst, at en asylansøger, der har fået endeligt afslag på asyl, registreres med »spærrekort« i Det centrale Kriminalregister med henblik på frihedsberøvelse, såfremt den pågældendes udrejsefrist er overskredet, og pågældende ikke har kunnet træffes i forbindelse med en udrejsekontrol.

I det omfang Rigspolitechefen har kendskab til, at en person, der kan identificeres som etnisk serber fra Østslavonien, der har fået afslag på asyl, fortsat opholder sig her i landet, vil Rigspolitechefen ændre »spærrekortet«, således at det kommer til at fremgå, at Rigspolitechefen, hvis den pågældende antræffes, alene ønsker underretning og bopælskonstatering. Rigspolitechefen vil under alle omstændigheder sikre, at

en sådan udlænding ikke bliver udsendt mod sin vilje.«

Spm. nr. S 3243

Til socialministeren (15/9 99) af:

Jens Heimbürger (KF):

»Hvilke initiativer har ministeren tænkt sig at iværksætte over for de kommuner, der ikke overholder opfølgingsreglerne omkring langtidssygemeldte i loven om dagpenge ved sygdom eller fødsel?«

Begrundelse

Den nyligt offentliggjorte undersøgelse foretaget af Den Sociale Ankestyrelse for Socialministeriet viser, at kun ca. halvdelen af landets kommuner efterlever kravet i dagpengelovens § 24, stk. 1, hvorefter kommunerne er forpligtet til at tage de langtidssygemeldtes forhold op til vurdering med henblik på, om der er behov for behandling, optræning eller revalidering. Endnu færre kommuner - omkring 7 pct. - efterlever bestemmelsens stk. 2, der pålægger kommunerne i samarbejde med arbejdsmarkedets parter at udarbejde en opfølgingsplan for den langtidssygemeldte.

Det er efter spørgerens opfattelse utrolig vigtig for den langtidssygemeldtes fortsatte tilknytning til arbejdsmarkedet, at kommunen hurtigst muligt inddrager den sygemeldte i et opfølgingsprogram, som bl.a. indebærer en personlig samtale med den sygemeldte og inddragelse af arbejdsmarkedets parter.

De langtidssygemeldte må efter spørgerens opfattelse for alt i verden ikke tabes på gulvet. Dagpengelovens regler om opfølgning på langtidssygemeldte og dagpengelovens generelle regler, der letter den sygemeldtes tilbagevenden til arbejdsmarkedet, er et skridt i den rigtige retning mod ministerens generelle målsætning om et rummeligt arbejdsmarked.

Kommunernes manglende opfølgning på de langtidssygemeldte virker endvidere efter spørgerens opfattelse hæmmende for ministerens målsætning om, at erhvervslivet skal bære et større socialt ansvar. Fundamentet herfor er netop et aktivt samspil mellem kommunerne og arbejdsmarkedets parter. Som ministeren selv an-